

*A Keep Swinging Stompers táncosai
a Bohém-gálán 2015. február 26-án
(beszámoló a 3-6. oldalon)*

EXCLUSIVE BOHÉM SINCE: 2011 JAZZ MAGAZIN

AZ EGYETLEN MAGYAR KLASSZIKUS JAZZ SZAKLAP

V. ÉVF. 1. SZÁM – 2015. FEBR.

Bohém30: egész éves jubileum

1985. március 8-án, egy nőnap ünnepségen lépett fel először nyilvánosan a Bohém Ragtime Jazz Band. (Egészen pontosan a Bács-Kiskun Megyei Pártbizottság által szervezett Nemzetközi Nőnap ünnepségen, akkor még *The Seven Wicked Ragtime Band* néven.) Két Scott Joplin-számot játszottunk (emlékszem, a Peacherine Rag és a The Strenuous Life volt az), számunkra óriásnak tűnő sikerrel. Mindenesetre ennek pont 30 éve, ezért ez az esztendő a jubileum jegyében telik.

Kezdődött rögtön a Művészetek Palotájában egy rendhagyó teltház koncerttel. A sokak által 30. évfordulós Bohém-koncertként várt *La femme fatale* című gálaestünkkel alaposan megosztottuk a közönségünket: hiába volt a cím, a részletes beharangozók, nem mindenki tudta úgy élvezni a műsort, ahogy lehetett volna: sokan várták és aztán hiányolták az önálló Bohém-megszólalásokat, holott most kimondva és jó előre jelezve pont az volt a cél, hogy egy életérzést adjunk vissza, illetve megmutassuk, hogy a harmincas-negyvenes években mi is volt egy zenekar elsődleges szerepe: kísérni a szólistát, s jó zenét adni a táncosok lába alá. Ezt sokan jól értették és értékelték, de sokan némi hiányérzettel távoztak a koncertteremből, ami persze nekünk tu-

lajdonképpen jó, legalábbis sokkal jobb, mintha egy időre elégük lett volna a zenekarból :)

Ahogy a februári gálaestről, úgy a következő megmérettetésről, az interneten élőben ismét követhető XXIV. Bohém Fesztiválról (március 27-29.) is bőven van információ jelen lapszámban. A fesztivál péntek este már csak magunk leszünk a színpadon, így talán senkinek nem fogunk csalódást okozni.

Aztán jön a nyár, jönnek a turnék: Anglia, Franciaország, Dánia, Lengyelország, közben néhány itthoni koncerttel, ősszel pedig Svájc, Németország, a szokásos jótékonyági koncert (ha sikerül összehozni, akkor egészen bizarr műfajpárosítással), és már vége is a jubileumi évnek.

Persze egy jubileumi év is hétköznapi, de legalábbis megszokott, a dolgok rendes menetét és kerékvágását követő eseményekből, tevékenységekből áll, mint ahogy a jubileumi év legelső Bohém JazzMagazinjának cikkei is a megszokott mederben maradnak. A szokásos rovatokban ezúttal is – és remélem, nem csak szerintem – rengeteg érdekes olvashivaló található, egyetlen bánatom csupán, hogy a zenéről szóló írásokhoz nem tudunk rögtön megfelelő zenét is kínálni. De remélem, hogy felcsigázza egy-egy téma annyira az olvasót, hogy ki-ki utána néz az interneten, YouTube-on a szóban forgó témáknak, s meghallgatja a vonatkozó zenéket. Jó keresgélést!

Ittész Tamás

A TARTALOMBÓL

Dániai jazzmemoár: spontán klublátogatás
La femme fatale, avagy Bohém 30:

- Vélemények több szövegrészen
- Hogyan látták a régi Bohém-tagok
- Képgaléria

Vernon és Irene Castle – táncospár non plus ultra

Kottamelléklet: Hello Dolly

Pannon Jazzvilág: Ki volt Brodsky Miklós?

Bohém Fesztivál ajánló

Boris Vian, a patafizikus jazztrombitás

Dzsessztétika: A zenei teljesítmény 1.

Elfeledett nagyságok: Paul Desmond

Jazzkancellár kalandjai: in memoriam Clark Terry

IMPRESSZUM:

Bohém JazzMagazin

Bohém VIP-tagok és előfizetők részére
a *Kecskeméti Jazz Alapítvány*
elektronikus és nyomdai tagi kiadványa
Előfizetés, lapszámonkénti vásárlás
a Bohém Webáruházban:

<http://bohém.shoprenter.hu>

Lapszám ára (digitális): 490 Ft

Előfizetés (digitális): 2490 Ft

Előfizetés (nyomtatott): 4990 Ft

**Előfizetés (nyomtatott ÉS digitális,
ajándék CD-vel!): 4990 Ft**

Felelős szerkesztő: Dr. Ittész Tamás

Cím: 6001 Kecskemét, Pf. 652.

Telefon: 0620/336-4620

E-mail: help@bohémragtime.com

www.bohémragtime.com/jazzmagazin

ANGLIÁBÓL JELENTEM • Füstös-Simon Zsuzsanna

Zsuzsi (sőt, Zsazsa) jelenleg férjével Angliában él, s bár más témákkal foglalkozik, de jazzrajongóként és újságíróként azért tájékozódik a szigetország minket érdeklő történeteiről is. Mostantól kisebb-nagyobb rendszerességgel Angliából küld tehát beszámolókat.

Dániai jazzmemoár

 Dánia – de tulajdonképpen bármelyik európai ország, sőt a glóbusz legtöbb pontja – ideális hely a jazzkalandok keresésére. Az internetet böngészve kismillió csalogató hely közül választhat a bezsongott turista, ami talán egyrészt megkönnyíti a dolgát, ugyanakkor számtalan lehetőséggel kitérítve a horizontot, hosszabb döntési folyamatra predesztinálja. A csontig metsző heves északi szélben tévelyegve könnyűszerrel kaphat eligazítást a Google maps által félrevezetett jazzéhes kalandor, amit a helyiek meglepő türelemmel és megértéssel korrigálnak, saját multimédiás eszközüket is felajánlva a cél felkeresésére.

Mire a hóesés megérkezik, a koncert is elkezdődik, igaz egy óra késéssel, ami egyfelől bizonyítja az internet „szavahihetőségét”, másfelől lenyugtatja a késés miatt korábban érzett dühkitörés-megelőző zaklatott lelkiállapotot.

Az angol Ronnie Scott's mintájára egy Charley Scott's nevű helyre esik a választás, egy igazán pici kocsmaszerűsége, aminek földszinti termében a jó dán sörök illata terjeng, az emeleten pedig egy másik bárpult és egy színpad, néhány kényelmesebb fajta asztal és kanapé, olyan érzést keltve, mintha saját nappalijában ücsörögne az ember. A falakon zenészek képei, leginkább trombitásoké, szolidan

jelezve a hely jellegét. A zene és a zenekar pedig meglepetésekkel teli, leginkább amiatt, hogy inkább blues, mint jazz jellegű muzsikát szolgáltat, de azért is, mert a kortárs jazz-blues abszolút hallgatható fajtáját képviseli, megdöntve a sokak által hangoztatott tézist, miszerint manapság nem lehet kortárs jazzt találni, vagy ha mégis, akkor az hallgathatatlan.

Nos, Dániában ez nem igaz, sőt. A kivételt képező együttes, vagyis a Jonas Starcke & Out of Bounce a déli államok világába kalauzolja el a hallgatót, játékaiban New Orleans, a Streetbeat, a Memphis blues és a R'n'B olyan spontaneitással és vagánysággal keveredik, hogy valószínűleg minden jelenlevő nő szíve ugyanarra a ritmusra dobban. A számok közben gyakran mondható jam-elékek ellenére fergeteges hangulat kerekedik a teremben, amit a lábak folyamatos mozgása is igazol, illetve a zenészek konstans mosolya, akiken kétségtelenül látszik az a bizonyos flow-élmény. A basszusgitáros alak kinézetére kiköpött Elton John, kis sportzakójában és szemüvegében jellegzetes figurának tűnik, csakúgy, mint a zongorista srác a baseball sapkával, és az énekes és dobos a zenélés örömeinek őszinte-ösztönös megnyilvánulásával. A második felvonás után valahogyan egy trombitás is a színpadra keveredik, aki néha egy csörgődobot vesz kézbe, újabb megvilágításba helyezve az

este hangulatát.

A maroknyi közönség igencsak nemzetközinek mondható, franciák, japánok, és egy bimbózó kapcsolat kezdetén tartó dán párocska, plusz a magyar vonal, természetesen. Szépséghibaként csak egyetlen apróság szúr szemet – inkább fület – mégpedig a kommunikációs gátak, vagyis hiába fület az ember, ha valamit dánul mondanak, az soha nem fog angolnak hallatszani, bármennyire is arra koncentrálnak az ember.

Az egyébként téli jazzfesztiválon – Vinterjazz – február 6-22-ig több mint 450 koncertet hallhatnak az érdeklődők, nagyjából 100 helyszínen.

És hogy egyébként milyen a jazz-élet Dániában? Viszonylag aktívnak mondható, ha egy aznap kezdődő jazzfesztiválról kilépve, a lépcsőn lefelé menet óriási plakátok hirdetik a 2015-ös nyári jazzfesztivált, ami kiváló program nem csak a zenei sokszínűség, hanem a barátságosabb skandináv időjárás lehetséges megtapasztalása miatt is.

Szóval, ha nyár, ha tél, akkor Dánia; elsöprő szél, bicikli, Andersen, posztmodern művészet, extra környezettudatosság, sör és jazz. Kell ennél több?

Bohém30: La femme fatale vélemények több szólamban

Koncert után a fellépőket érdekli a közönség véleménye, a taps mennyiségén felül is (amiben mi szerencsére bővelkedtünk 2015. február 26-án). Most sokan mondták maguktól, hogy mit gondolnak, de volt, akit mi kérdeztünk. Az alábbiakban két szakember véleményét olvashatják a Művészetek Palotájában tartott gálaestünkről. Két elfogulatlan, a zenekart már régóta ismerő, ám a nézőtérén ezúttal elsősorban a szórakozni vágyó közönség tagjaként helyet foglaló szakemberét, akiknek persze azért megvan a maguk szakmai véleménye a gálaestről, amit kérésünkre nem is rejtettek véka alá. Íme:

Kurutz Márton filmkutató (a régi magyar filmek és filmzenék legkiválóbb ismerője, a Magyar Nemzeti Filmarchívum munkatársa)

Éljenek a nagykorú Bohémek!

Nem tudom, hallott-e Budapest közönsége a legendás Városi Színházi jam sessionok óta ilyen fergeteges swingműsort, de gyanítom, hogy nem. Az idén 30 éves Bohémoknak sikerült jubileumi koncertjükön a MÜPÁ-ba varázsolniuk a negyvenes évek, a big bandek aranykorszakának eredeti hangulatát. Mindezt koronaként ékesítette Vizin Viktória világhírű operaénekesnőnk, aki az est csaknem valamennyi számát végigénekelte, hol magyarul, hol angolul. Az ő nagyszerű ízlését dicséri a dalok dramaturgiai összeállítás is, amely a két óra alatt elrepítette a közönséget a békebeli Budapestről az Egyesült Államokba. Öröm volt hallani a jól ismert sztenderdek az ő mezzoszoprán hangján egy merőben újfajta megközelítésben és külön erre az alkalomra készült hangszerelésben a Bohémektől. Ez alkalommal végre kiderült, hogy milyen jók is a melodráma korának mélabús magyar slágerei, ha nem Karády Katalin hangfekvését és előadói stílusát alapértelmezzük hozzá.

A jubiláló zenekar is teljesen új arcát mutatta ez alkalommal. A koncerten elmaradtak a megszokott gegek, nem volt tölcéses hegedű sem, volt viszont briliáns tudás és mindenki részéről megújulni

akarás, amit a régi Bohém-rajongók már a műsor első felében le is mérhettek a húsz éve repertoáron lévő Black Bottom River újragondolt hangszerelésén. A húszas évek életérzését jól kifejező stomp hangulatát tucatnyi profi táncos is emelte, akik a nagyszerűen berendezett színpadkép háttérben, mégis egy emelvényen ropták a közönség legnagyobb öröme. Csak később derült ki, hogy valójában mennyien is vannak, hiszen minden számnál újabb és újabb világba jutott táncos csapat lepte el az amúgy nem kis színpadot. Mindez persze a figyelmesebbek számára már a műsor elején kiderülhetett, hiszen a belépéskor a közönség kezébe kapta azt a részletes műsort, ami nem csak tökéletes tájékoztatást adott minden tudnivalóról, hanem amivel a műsor végén ki-kik meg is rendelhete az egész est DVD-változatát. A Bohém Ragtime Jazz Band rajongói, barátai előtt nem titok, hogy mindez a figyelmesség, alaposág és igényesség és maga az egész felejthetetlen este annak az Ittész Tamásnak köszönhető, aki zenekarvezetőként, rendezvényszervezőként és menedzserként három évtizede áll szeretett „intézménye” élén. Az újabb doktor és legújabb édesapa muzsikusnak további kitartást kíván hálás közönsége, jazzbandjét pedig arra bátorítja, hogy menjen tovább azon az úton, amit nagykorúvá válásának születésnapján megmutatott a világnak.

Matisz László jazz-szakíró, szervező és zenész (többek között a Bohém JazzMagazin Dzsessztétika rovatának gazdája)

Nem kérdés, hogy a La femme fatale produkció alkotóiról-szereplőiről, vagyis a közel ötven fellépőről csak a maximális tisztelet hangján szólhatunk. Mert a hazai koncertélet fellegrájának számító MűPában létrejött eseményre nem mondható más, mint hogy pompás volt. Őszinte gratuláció illeti a főszerepet, a „végzet asszonyát” megformáló operaszótárt, Vizin Viktóriát, aki megszokott műfajából kilépve 25 korabeli sanzont, kuplét, jazz-sztenderdet énekelt és játszott az est folyamán. És nem kevésbé illeti elismerés a születésnapos zenekart, az épp 30 éves Bohém Ragtime Jazz Band-et, mely önmaga ünneplése helyett ezúttal a szerenyebb, kísérő szerepben is tökéletesen szolgálta a koncepciót, vagy inkább dramaturgiát. A méltán sikeres produkció közepette pedig nem véletlenül erősödött fel a teltházaz nézőtér tapsa, amikor a három (!) swingtáncos csapat kisebb-nagyobb csoportja is berobbant a színpadra.

Eddig a megkérdőjelezhetetlen tények. Minden, ami ezután következik, szubjektív vélemény; azon egyszerű magyarázatnál fogva, hogy – még ha nemesebb értelemben is – mégiscsak szórakoztató műfajról van szó, melynek megítélésében legfeljebb a szakmaiság, a pontos kidolgozottság, a profizmus lehet objektív mérlegelés tárgya. Nos, mivel az imént soroltak minden igénynek maradéktalanul megfeleltek (sőt, a részletekre sem ügyel senki olyan alaposan, mint azt a Bohém háza tája, vagy maga Ittész Tamás zenekarvezető teszi), a használt, ráncos homlokú kritikus (jómagam) is csupán egy lesz a közönség soraiból, akinek a tetszés-nem tetszés nyilvánítása semmivel sem nyomósabb, mint bárki másé a cirka 1300 érdeklődő közül.

Lényegében csupán egy koncepcionális elképzelésről beszélhetünk, mely enyhén megosztható a közönséget, ez pedig a művésznő és a születésnapos zenekar szerepvállalásának aránya. Az eddigiekből már sejthető, hogy merre mutat a relációs jel nyitott vége... Egy perfekt énektudású, ráadásul a tradicionális könnyűzene által érintett énekesnővel (akár ilyen nagy dózisban) sem lenne semmi gond, ha nem tudnánk, hogy az alkalmi műfaj nem éppen ártatlanul decens – eredetileg. S még ha a klasszikus hangképzést – nagyon helyesen – mellőzte is aznap este a kiváló mezzoszoprán, a '20-as, '30-as évek Orfeum-közönségét háttérszerepben kiszolgáló dizőz mégsem tudott lenni bő két órán keresztül. Úgy is mondhatnánk: Vizin Viktória ebben a (fő)szerepkörben nem volt elég romlott; főleg az iskolázott hang tekintetében. Önálló Bohém, zenekari megszólalást viszont szívesebben hallottunk volna többet.

Mert például a Főbohém, Ittész Tamás alig szólalt meg. Pedig ő polihisztori alkat lévén nem csupán remek hangszeres, de stilisztikailag is hiteles énekes, továbbá szellemes konferanszié is, ám ez utóbbi teendőket is profi színészre bízta ezúttal. A Bohém-csapatról pedig elég sokan tudjuk (nem csak idehaza), hogy az egyik, ha nem a legjobb oldtimer jazzbanda, színes repertoárral, hibátlan stílusérzéssel, zenei humorban is bővelkedő, óriási előadói rutinnal felvértezve.

Akik mindezt mégsem tudták a zenekarról, azoknak nem persze nem lehetett hiányérzetük, vagyis ők a maradéktalanul elégedett másik fél közönség. Ha egyszer elmennek egy Bohém-klub koncertre is, minden világos lesz.

Bohém30: La femme fatale hogyan látták a régi Bohém-tagok?

Hagyomány, hogy a kiemelt évfordulós alkalmakra meghívjuk a Bohém Ragtime Jazz Bandben korábban megfordult tagokat. És persze kíváncsiak vagyunk a véleményükre, hiszen ők sok-sok év után nyilván mást látnak-hallanak a zenekarból, mint mi magunk, ráadásul mindannyian zenészek, de legalábbis jól ismerik a műfajt. Ezúttal is érdekes és sokszor egymásnak homlokegyenest ellentmondó vélemények születtek. Alapvetően két kérdést tettem fel nekik:

1. Hogyan láttad koncertet kívülről?

2. Mennyit változott a Bohém 30 év alatt?

Volt, aki egyben írta meg a benyomását (külön kérésünkre csupán pár egy-két mondatban), s volt aki külön válaszolt a két kérdésre, azoknál ezt számokkal jelöljük. A válaszok között Tordai Róbert gálaesten készült fotói láthatók.

 Szegszárdy Imre (a zenekar kiöltője és zongoristája a 0. évi – 1984 májusi, egyetlen – fellépésükön, egyébként szabadidejében zenész, munkaidőben egy kereskedelmi cég értékesítési igazgatója):

Gratulálok, nagyon színvonalas és profi volt a műsor a MŰPÁ-ba, méltó a jubileumhoz. Örülök hogy ott lehettünk. Kár, hogy „rövid” volt a koncert, szívesen elhallgattam volna még, főleg a Bohémot, nem kísérőként. További sok sikert, kitartást és egészséget az egész CSAPATNAK!

 Szabó Gellért (csellistánk a kezdetektől 1989-ig, jelenleg Szentkirály polgármestere):

Kétségtelenül új megközelítést láttuk-hallottuk a szórakoztatásnak a zenekar eddig ismert klasszikus közönség-büvölő stílusához képest. Ez még akkor is helytálló, ha a repertoáron régóta szerepel a 30-as, 40-es évek egy-egy hazai és amerikai nótája. Vizin Viktóriát persze élmény volt látni a színpadon, és igazán elbűvölően hatott egy-egy dal, bájos színpadi játékkal színesítve.

A zenekar jól idomult kísérő szerepéhez. Aki saját tapasztalásból tudja, mit jelent biztos alapot adni egy szólólista produkciójához, tudja mennyi munka, koncentráció és művészi alázat kell ehhez, ennek kiváló példáját láthattuk a koncerten. A feladat újszerűsége úgy a zenekar, mint a közönség számára eddig kevésbé ismert élményt nyújtott, ebben azonban kizárólag az eltelt évtizedek múlása okolható, az előadók mindent megtettek egy jó retro bulihoz.

 Szásziné Nagy Judit (vagyis Jumbi, aki férjével, a nálunk 2001-ig aktív bendzsós Batyóval szinte a kezdetektől volt Bohém-tag; Jumbi a szülei miatt jóval rövidebb ideig, 1986-ban, 1987-1989 között, majd még egy rövid időre 1997-ben, jelenleg – immár öt teljesen, vagy éppen félig felnőtt gyermek anyjaként – Kiskőrösön hegedűtanár):

1. A koncert kívülről tényleg más volt, mint az eddigiek. Az orfeumi hangulat, ötlet tetszett, de lehetett volna még rátenni egy lapáttal. Vizin Viktória valóban eljátszotta a végzet asszonyát, de soknak éreztem, szinte csak róla szólt az este. Hiányoltam a régi Bohém-hangzást, régi számokat; jórészt háttérben funkcionált a zenekar. De ez biztos így lett kitalálva. Talán több „csak Bohém” kellett volna...

2. Hogy mennyit változott a zenekar, – ha csak az estét nézzük – nem derült ki számomra, annyira más volt az egész. A hangszerelések nagyon jók voltak. Összefoglalva: azért a vidám, szinte csak ragtime-okat játszó amatőr csapatból egy komolyabb, ízig-vérig profi jazzbanda vált – de nekem hiányzik belőle Batyó, a bohókás ötleteivel :-)

Túri Éva (hegedűsünk 1991-1996 között, hegedűtanár Törökszentmiklóson):

1. Este, kandalló, pamlag, jó bor, csukott szem, és ez a zene. Ekkora koncertteremben is nagyon szolid, intim volt, szuper hangosítással!

2. Ugyanolyan hülyék vagytok, csak idősebbek letetek, az előadasmódok sokkal kifinomultabb, „stílusosabb”.

Mazura János (tubán helyettesített 1997-ben közel egy évig, s azóta is jónéhány alkalommal, profi tubás és hangmérnök, jelenleg főállásban az Örökény Színházban):

1. A harmincéves Bohémek ezúttal csillogó operettlépcsőt állítottak fel a MÜPA tágas színpadán, melyen széles mosollyal, pávatollakkal ékesítve vonult le Vizin Viktória, elegáns, de rosszul szabott ruhájának hullámozó uszályával betakarva a szokásos eleganciával, mértéktartó humorral és hibátlan könnyedséggel játszó együttest. Konok kegyetlenséggel tért vissza újra és újra, hiába próbálta őt lemosni a színpadról a Bohémekkel szimbiózisban élő swingtáncosok vidám és lelkes csapata. Akik miatta jöttek, azok bizonyára kielégült mosollyal távoztak, ám a Bohém-rajongókban (és gyanítom, hogy ők voltak többségben) maradhatott némi hiányérzet.

2. Ez az együttes már húsz éve is nagyszerű volt, tíz éve a világ élvonalába léptek...idén szerények lettek. Azért így is szeretjük őket.

Szűcs Zoltán (klarinétosunk 1988-1990 között, profi klarinétos, szaxofonos):

Vizin Viktória sugárzó személyisége, elragadó hangja a színpadra ragasztotta az emberek tekintetét és fülét. Elbűvölő egyénisége és magas stílusismerete összefüggő fonálba fonta a dramaturgiailag felépített műsort. A kiváló hangszerelések világszínvonalú előadasmódja, az egységes hangzássá formált Bohém Jazz Band méltán ünnepelhette ilyen csodálatos koncertteremben 30. évfordulóját. Köszönöm, hogy részese lehettem az estnek.

Csomós Gyöngyi (trombitán és ventilozanon helyettesített 2000-ben és 2001-ben, jelenleg Svédországban él főállású anyaként és szabadúszó zenészként):

1. A koncert meglepő volt, többféle értelemben. A táncosok szuperjók, többször ki lehetett volna emelni őket. Az énekesnő kimaradhatott volna a koncert második feléből. A végzet asszonyának drámaisága sokszor melankólikusra, néha pedig erőszakosra sikeredett.

2. Nehéz egy rendhagyó gálakonzert alapján megállapítani mi, mennyit vál-

tozott, de az határozottan érezhető, hogy az együttes megkomolyodott. Felnőtt? A Bohém minden tagnak egy kicsit olyanná vált, mint egy házasság.

Fodor László (klarinétosunk 1990-1996 és 1998-2000 között, azóta a Hot Jazz Band tagja, klarinét-tanár Gödöllőn):

Nagyszerű volt a koncert, valamint a '20-as, '30-as évekbeli orfeum ötlete, a kivetítéssel pedig néha a színpadon éreztem magamat. Bár ott lehettem volna, és újra játszhattam volna ezzel a nagyszerű zenekarral, akik jó ízzel szólaltatták meg Tamás és Attila remek hangszereléseit. Ha le is teszem egyszer a hangszert, remélem az ötvenéves jubileumra meghívtok játszani, fiúk. További sok sikert!

Bohém30:
La femme fatale
Tordai Róbert fotói

NEM CSAK ZENE, TÁNC IS! - a cake walktól a swingig • Vajda Gyöngyvér, Janicsek Gábor

Gyöngyvér és Gábor együtt nyertek párban swingtánc-világbajnoki címet. A 25 éves Bohém-gálán is színpadon voltak. Mindketten foglalkoznak tánctörténettel is, tanítanak a Táncművészeti Főiskolán.

Vernon és Irene Castle

Vernon és Irene Castle az életben is egy párt alkottak férj és feleségként és annak a báltermi csapatnak tagjai közé tartoztak, akik a XX. század elején a megjelentek a Broadway-n és a némafilmek vásznain.

Vernon 1887-ben született Angliában, eredetileg mérnökként végzett és az egyetemi diplomáját félretéve dolgozott különböző klubokban bűvészként. Húgával és annak férjével – aki színész volt – érkezik New Yorkba és kezd el humoristaként is esténként fellépni, specialitása az ittas úriember megszemélyesítése, aki igyekszik állapotát elrejteni. Ekkor még Vernon Blythe néven szerepelt, de hamarosan nevet változtat a show businessben jobban csengő Castle névre.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a **Bohém Webáruházban!**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a **Bohém-honlapon évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

HÁZIMUZIKA MINDENKINEK • Fodor László

Laci a Hot Jazz Band klarinétosa, a Bohémekkel 1990 és 2000 között tíz évig muzsikált, Gödöllőn fiatalokból álló dixielandsapata is van. Az utóbbi adta az ötletet, hogy amatőr zenekaroknak is használható kottamellékletet (három fúvós, basszus akkordokkal) produkáljon minden számba – ha a VIP-tag nem zenél, a rokonok, ismerősök között biztos akad egy-két hangszeres.

Hello Dolly

 Sok szeretettel köszöntelek kedves dixie-t kedvelő olvasó! Ebben a számban talán a legközismertebb filmsláger dixie-feldolgozását láthatod. A filmet 1969-ben mutatták be, és olyan sztárok szerepeltek benne, mint Barbara Streisand, Walter Matthau, vagy Michael Crawford, és a szám szempontjából nem elhanyagolható Louis Armstrong. A

rendező az akkor már a színpadtól visszavonult táncos komikus Gene Kelly volt, aki munkájáért Oscar-jelölést is kapott. Egyébként a legjobb látványtervezés mellett a legjobb eredeti filmzene Oscar-díját el is nyerte az alkotás. Természetesen ez a Hello Dolly című klasszikus, és a címadó dal első periódusának hangszerelését találhatod a bevezető szöveg alatt. Tulajdonképpen ragaszkodtam az Armstrong-féle felvételhez, ugyanis zenekarával az öreg minden koncertjén eljátszotta ezt a darabot. Azonban meg-

változtattam a hangnemet, hogy női hang is el tudja énekelni. A darab eleje egy zongora bevezetés, melyet természetesen megkaphatsz a teljes mű letöltésekor. A tempó és a löktetés itt is nagyon fontos, de azt hiszem, elég ehhez meghallgatni a YouTube-ról az eredetit. Jó kísérletezést kívánok!

A teljes szám (szólamokkal) letölthető a Bohém Webáruházban:
webshop.bohemragtime.com

Hello Dolly

Fast ♩ = 155 Herman-Lafo

Vocal Hel - lo Dol-ly, well hel-lo Dol-ly, It's so nice to have you back

Clar. B♭

Trump. B♭

Tromb.

Bass A♭6 A♭6 Fm Fm A♭6

6 V where you be-long. You're loo-kin' swell, Dol-ly I can tell,

6 B♭ Cl.

6 B♭ Tpt.

6 Tbn. Gliss. Gliss.

6 B A♭° B♭m7 Eb7 B♭m7 B♭m7 G♭

12

V

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

Tbn.

B

Dol-ly You're still glo-win' you're still cro-win' you're still go - in' strong I feel that room

Glissando

G $\flat$ E $\flat$ 7 E $\flat$ 7 A $\flat$ 6 E $\flat$ 7 A $\flat$ 6

18

V

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

Tbn.

B

swa-in' while the band's play-in' One of you old favo - rite songs from way back

A $\flat$ 6 F m F m A $\flat$ 7 A $\flat$ 7

23

V

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

Tbn.

B

when so take her warp, fel-las find her an emp - ty

Gliss.

D $\flat$ 7 C7 F m7 C m7 F m7

28

V

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

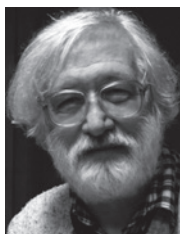
Tbn.

B

lap, fel-las Dol-ly 'll ne - ver go a - way a - gain.

Gliss. *Glissando*

C m7 B $\flat$ 7 E $\flat$ 7 A $\flat$ 6 A $\flat$ 6

PANNON JAZZVILÁG • Simon Géza Gábor

SGG elsősorban diszkográfus, 1964 óta kutatja a magyar jazz történetét, a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság alapító tagja, a www.jazzkutatas.eu című lap főszerkesztője, jónéhány Bohém-album kiadója. Legkedvesebb témájából, a magyar klasszikus jazz (nagyközönség számára szinte teljesen ismeretlen) történetéből szemezget cikkeiben, a magyar ragtime-től a magyar swingig. Csemege!

A suttogó baritontól a rock and roll komponistáig

Brodszky Miklós
zenés életei

1905. április 20-án az Orosz Birodalomhoz tartozó Ogyesszában, annak is Luzanovka negyedében, a mai strand közelében, magyar szülők gyermekként született Miklos Louis Brownstein, akit a helyiek ma *Николай Бродский* néven tartanak nyilván.¹ A család az oroszországi események hatására 1917-ben elhagyta az országot és Budapesten telepedett le, ahol az ifjúból három esztendei színész vándorélet után Brodszky Miklós néven lett neves énekes, zongorista, zeneszerző és zenekarvezető, majd Nikolaus Brodsky/Brodszky, illetve Nicolas Brodszky néven a német és az angol nyelvű zenei világ egyik kedvencévé vált.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a [Bohém Webáruházban!**](#)**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a [Bohém-honlapon**](#) évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a **Bohém Webáruházban!**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a **Bohém-honlapon évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

Ismét élőben az interneten: Bohém Fesztivál

A XXIV. Nemzetközi Bohém Ragtime & Jazz Fesztivál új helyszínre szorul – első, és vélhetően utolsó ízben: a Kecskeméti Kulturális Központ színháztermének felújítása miatt a kecskeméti Sheraton Hotel ad otthont március utolsó hétvégéjén a rendezvénynek. Ennek a közönség számára legfontosabb hozadéka, hogy 600 helyett csupán 400-an tekinthetik meg a helyszínen a koncerteket, jelen sorok írásakor már csak a szombat délelőtti és déutáni két koncertre van egy-két tucat jegy, a többi koncerten garantált a teltház. Viszont pont ezért döntöttünk úgy, hogy néhány év kihagyás után ismét interneten is elérhetővé tesszük a fesztivál teljes programját.

A www.bohemfesztival.hu oldalon (illetve a www.bohemragtime.com honlapon, vagy ha úgy tetszik, a www.bohem.hu honlapon – ez ugyanis többé-kevésbé mind ugyanaz) lesz látható a közvetítés, ami Windows, Android és iOS operációs rendszerrel dolgozó gépről és mobiltelefonról is elérhető lesz.

Ami a fesztivált illeti, a már hagyományosan minden évben változó, viszont létező tematika ezúttal nem zeneközpontú lesz. A számokkal játszunk, egészen egyszerűen: mivel 2015-ben sorrendben a huszonnegyedik nemzetközi fesztiválunkat rendez-

zük, március utolsó hétvégéjén a fesztivál programjában lesz mindenféle formáció, amit a huszonnegyed számból ki lehet préselni. Pontosabban a 24-es szám „tagjaiból”. Vagyis lesz duó (2, avagy $4:2=2$), kvartett (4), sextett ($2+4=6$) és oktett ($2 \times 4=8$). Mondjuk $2:4=0,5$ nem lesz, de hát egy féltagú formációval senki nem menne sokra. Vasárnap talán lesz $4^2=16$ zenészes produkcióra is lehetőség, viszont sajnos még a minden fellépőt foglalkoztató zárókoncerten is elképzelhetetlen, hogy legyen 24 tagú zenekar a színpadon, hiszen összesen 19 zenész lesz jelen a fesztiválon. Viszont a 19 zenészből kihozunk mindent, ami lehetséges. Hogy ők kihozzák magukból, az természetes, de néhány újítással még „rásegítünk”: a piciny színpadot elárasztjuk két koncertzongorával, így olyan spontán és tervezett duettekre nyílik lehetőség (főleg a szombat délelőtti és esti koncerten), amikre régen nem volt példa a Bohém Fesztiválokon és amikért világszerte megőrül a közönség.

És ami szerintem a legérdekesebb lesz az egész fesztiválon: a szombat délutáni koncerten jelen lesz tíz zenész, akik közül a helyszínen párokat sorsolunk és a szerencse által irányított összeállítású duók fognak egy-egy számot játszani. Minimum kétszer játszik mindenki, de valószínűleg több „kör” lesz, s ad absurdum az is előfordulhat, hogy két dobos játszik együtt. Nem kell megijedni, a meghívott zenészek egytől egyig kiválóak, és a dolog grantáltan működik. Kipróbált ötletéről van ugyanis szó, az ugyanilyen „Duo Special” koncert évtizedek óta a Breda Jazz Fesztivál legkedveltebb koncertje, amire hetekkel előre elkelnek a jegyek.

A fesztivált péntek este (március 27. 19h) egyébként a 30 éves, születésnapos Bohémek nyitják, vagyis nyitjuk, s a műsorról előzetesen megszavaztatjuk a közönséget, ezért reméljük, garantált lesz a siker :) Minket az egyik legjobb, Amerikában is tiszteletet kivívó európai swingformáció követ, a trombita-altszaxofon-zongoradob felállásban működő német Echoes of Swing.

A szombati nap már hagyományosan a Zongorashow-val nyit (március 28. 11h), ahol az új amerikai üdvöske, a makulátlan technikájú Stephanie Trick mellett az „Echoes” két tagja (Bernd Lhotzky és Chris Hopkins) is beszáll a „buliba”. Délután (15h) jön a szintén hagyományos Kamarajazz koncert keretében a fentebb már taglalt Duo Special, este (19h) pedig először régi barátunk, az olasz virtuóz, Paolo Alderighi zongorázik, de ezúttal megszokva a színpadot kedves feleségével, a délelőtt már színpadra lépett Stephanie Trick-kel. Őket pedig a mi Korb Attilánk által összeválogatott nemzetközi All Star csapat követi, igazi csemege! Mindkét este a koncert után (elvből 22h30-tól) éjjel egyig jam session lesz a helyszínül szolgáló Four Points by Sheraton Hotel éttermében.

A vasárnapi zárókoncerten (március 29. 11h) az összes zenész fellép, s ekkor már meg lehet vásárolni a két esti koncert válogatását DVD-n, amiről ugyan exkluzív szerződéses kötelezettsége miatt az Echoes of Swing kimarad, de a többiek produkálnak majd elegendő jó zenét.

Ittész Tamás

TRADÍCIÓ ÉS KREATIVITÁS • Zipernovszky Kornél

Kornél jazzújságíró (a transzformátor feltalálójának, Zipernowsky Károlynak a leszármazottja), alapítója és sokáig rovatvezetője volt a Gramofon, majd a Fidelio jazzrovatának, utóbbinál most is hetente publikál. Nyakig benne volt jópár jazz világsztár magyarországi turnéjának lebonyolításában és a Bohém Fesztivál sajtós tevékenységeiből is bőven kivette a részét. Meggyőződése szerint T. S. Eliot esszéje Hagyomány és egyéni tehetség kölcsönhatásáról a jazzre is érvényes.

A patafizikus jazztrombitás

Az író, jazztrombitás, és minden túl is fantasztikus polihisztor, Boris Vian a háború utáni párizsi szellemi élet egyik legizgalmasabb figurája volt. 39 évesen halt meg, de könyvei, lemezei és szerzeményei azóta is mindig új rajongókat eredményeznek.

A jazz meghatározóan fontos része volt Boris Vian (1920-1959) tevékenységének és életének, akinek intellektusa együtt pulzált olyan kortársaival, mint Jean-Paul Sartre vagy Albert Camus. Ő még annál is mélyebben magáévá tett a jazz esztétikáját, mint az első világháború után Jean Cocteau és a szürrealisták. Vian könyvei ma megint népszerűek, magyarul is megjelent regény-tetralógiája, egyre több művét fordítják le. De ő nem került az irodalmi panteonba, éppúgy outsider maradt, mint kedvenc műfaja, a jazz, talán éppen mert túl sokoldalú volt.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a [Bohém Webáruházban](#)!

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a [Bohém-honlapon](#) évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!

DZSESSZTÉTIKA • Matisz László

Matisz László jazzújságíró (sőt, visszavonult jazz-zenész is: szaxofonos-fuvolista), a Gramofon jazzrovatánál dolgozott, a Sziget jazzprogramjait szervezte, közreműködött rengeteg jazznagyság magyarországi turnéjának lebonyolításában, évekig a Bohém Fesztiválnak is sajtósa volt. Esztétikai tárgyú, esztétikai megközelítésű cikkeiben nagyon fontos dolgokat mond ki. Figyelni kell rá!

A zenei teljesítmény

1.

Mint minden lételem, a zene is lehetőséget kínál arra, hogy egyesek visszaéljenek vele, hogy kihasználják. Egyszerű ízléstelenségből, érzéketlenségből, felelőtlen játszadozásból, de leginkább spekulatív haszonszerzési szándékkal a zene is ugyanúgy kiforgatható, eltorzítható, beszennyezhető, mint a levegő, a víz, a táplálék, vagyis a természet.

A jellemzően kereskedő, korszerűbben mondva marketinges észjárás szerint természetesen az is fontos, hogy ipari mennyiségben tervezhető, kiszámítható, és olcsón előállítható termékkel áraszák el a piacot. Ennek viszonylag egyszerű feltételeit csekély anyagi befektetéssel (a tárgyi kellékek kaphatók bármely hipermarketben), némi szorgalommal, s persze korszerű, sikerorientált életfelfogással bárki megalapozhatja, csupán naprakésznek kell lenni a trendi életmódokat, időtöltéseket illetően, a művészetet pedig újra definiálni, esetleg annak látszatát kelteni is elegendő.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a [Bohém Webáruházban**](#)!**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a [Bohém-honlapon**](#) évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

ELFELEDETT NAGYSÁGOK • Joe Fritz

A mindig kifogástalan eleganciájú Fritz Józsi 1997-ben Bohém-tag is volt. Rendkívül népszerű, minden szempontból egyéni stílusú klarinétos, jelenleg saját zenekarával (Joe Fritz Band) és különböző formációkkal hallható, főként Budapesten. Rengeteget tud a jazzről zenész és történész szemmel egyaránt, rovatában általában egy-egy kevésbé ismert kiváló zenésszel foglalkozik.

Paul Desmond, a „száraz Martini” hang

Paul Desmond altszaxofonos talán a jazztörténet és a jazzvilág egyik leginkább szélsőséges figurája, akár személyiségét, akár az őt övező rajongást vagy negatív megítélést vizsgáljuk. Szinte mindenki tudja, hogy kicsoda ő, ennek ellenére senki sem tudja a névvel beazonosítani. Sokan imádják, sokan elutasítják, és amekkora hatása volt magára a jazzvilágra és annak népszerűségére, olyan kevesen játszanak a konkrét hatása alatt. Nézzük meg tüzetesebben, hogy a *Take Five* szerzője milyen életutat járt be, és ezek az állomások mikben befolyásolták őt magát, és a jazzvilágot élete alatt.

Paul Desmond 1924-ben született San Franciscóban egy némafilm-zongorista apa és egy háztartásbeli anya fiaként. Gyerekkora nagy részét a rokonokkal töltötte New Yorkban az otthoni puskaporos hangulat miatt. Gyerekként hegedült, majd az általános iskolában klarinétozni tanult. A középiskolai évei alatt váltott az altszaxofonra.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a [Bohém Webáruházban](#)!

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a [Bohém-honlapon](#) évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!

JAZZKANCELLÁR KALANDJAI • Szalóky Béla

Béla a legsokoldalúbb magyar jazzmuzsikuskok egyike. Harsonás, a Benkó Dixieland Band kornettese, a Police Big Band vezető karmestere („civilben” ezért rendőr őrnagy). Megjárta nagy fesztiválok, híres jazzklubok sorát, mindenütt ott volt, ahol egy világsztár felbukkant, rendszeresen játszik jazznagyságokkal. Elsősorban a velük közös élményeit, sztorijait osztja meg cikkeiben.

In memoriam Clark Terry

Már megint a rovat címénél vagyok elakadva. A kalandjaimról kéne szólni írásaimnak, néha mégis úgy adódik, hogy teljesen másról írnék inkább. Itt van ez a mostani eset, tulajdonképpen egy hatalmas kaland kellős közepében írok éppen, kéthetes amerikai kalandozásom első hetének végén, a New York állam északi részén lévő kisvárosban, Red Hookban. Hogy mit keresek itt, arról majd legközelebb. Most azt a kérdést kell eldöntennem, hogy nevezhetünk-e egy temetést, illetve egészen pontosan templomi búcsúztatást kalandnak. Azt hiszem, hogy ha ez az ára annak, hogy az elhunytól ezeken a hasábokon megemlékezzek, akkor mindenképpen.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a **Bohém Webáruházban!**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a **Bohém-honlapon évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

BOHÉM Ragtime & Jazz Festival 2015

március 27-29.

Four Points by
Sheraton Kecskemét Hotel
6000 Kecskemét, Izsáki út 6.
Tel.: 06 76 888 500

ÚJ HELYSZÍN!

STEPHANIE TRICK (USA)

PAOLO ALDERIGHI (I)

ECHOES OF SWING (D)

Colin T. Dawson trombita

Chris Hopkins altszaxofon

Bernd Lhotzky zongora

Oliver Mewes dob

ATTILA'S INTERNATIONAL ALL STARS (INT)

Korb Attila harsona (H)

Malo Mazurié trombita (F)

Evan Arntzen szaxofon (CDN/USA)

David Blenkhorn gitár (AUS/F)

Sebastien Girardot bőgő (AUS/F)

Guillaume Nouaux dob (F)

BOHÉM RAGTIME JAZZ BAND (H)

24. Bohém Fesztivál:
játék a számokkal

24 = 2, 4,
2+4,
2x4

Jegyek korlátozott számban, csak elővételben kaphatók
a Bohém Webáruházban (<http://bohém.shoprenter.hu>)

www.bohemfesztival.hu

